

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. decembra 2008 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo

(Vec C-338/06) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Druhá smernica 77/91/EHS — Články 29 a 42 — Akciové spoločnosti — Zvýšenie imania — Prednostné právo na upísanie akcií a dlhopisy prevoditeľné na akcie — Zrušenie — Ochrana akcionárov — Rovnosť zaobchádzania)

(2009/C 44/05)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Braun a R. Vidal Puig, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: F. Díez Moreno, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovaného: Poľská republika (v zastúpení: E. Ośniecka-Tamecka, splnomocnený zástupca), Fínska republika (v zastúpení: M. J. Heliskoski, splnomocnený zástupca), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: V. Jackson, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci J. Stratford, barrister)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článkov 29 a 42 druhej smernice Rady 77/91 EHS z 13. decembra 1976 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku 58 Zmluvy, pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností, udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení (Ú. v. ES L 26, 31. 1. 1977, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 8) – Nezabezpečenie ochrany menšinových akcionárov

Výrok rozsudku

1. Španielske kráľovstvo si tým, že:

- priznalo prednostné právo na upísanie akcií v prípade zvyšovania základného imania upísovaného peňažnými vkladmi nielen akcionárom, ale aj majiteľom dlhopisov prevoditeľných na akcie,
- priznalo prednostné právo na upísanie dlhopisov prevoditeľných na akcie nielen akcionárom, ale aj majiteľom dlhopisov prevoditeľných na akcie vydaných v predchádzajúcich emisiách, a
- nestanovilo, že valné zhromaždenie môže rozhodnúť o vylúčení prednostného práva na upísanie dlhopisov prevoditeľných na akcie,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 29 druhej smernice Rady 77/91/EHS z 13. decembra 1976 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle

druhého odseku článku [48] Zmluvy, pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností, udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.

3. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť tri štvrtiny trov konania. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť štvrtinu trov konania.

4. Poľská republika, Fínska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 261, 28.10.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 22. decembra 2008 – British Aggregates Association/Komisia Európskych spoločenstiev, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-487/06 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Enviromentálna daň z kameniva v Spojenom kráľovstve)

(2009/C 44/06)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: British Aggregates Association (v zastúpení: C. Pouncey, solicitor, L. Van den Hende, advocaat)

Ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Flett, B. Martenczuk a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: T. Harris, M. Hall a G. Facenna, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhej rozšírenej komory) z 13. septembra 2006, British Aggregates/Komisia (T-210/02), ktorým Súd prvého stupňa zamietol návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2002) 1478 v konečnom znení z 24. apríla 2002 o nevznesení námietok proti systému daní z kameniva pochádzajúceho z kameňolomov z Spojenom kráľovstve (Štátna pomoc N. 863/01 – Spojené kráľovstvo/Daň z kameniva), ako nedôvodný

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 13. septembra 2006, British Aggregates Association/Komisia (T-210/02), sa zrušuje.

2. Vec sa vracia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev.

3. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

(¹) Ú. v. EÚ C 42, 24.2.2007.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. decembra 2008 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemecko) – Heinz Huber/Spolková republika Nemecko

(Vec C-524/06) (¹)

(Ochrana osobných údajov — Európske občianstvo — Zásada zákazu diskriminácie založenej na štátnej príslušnosti — Smernica 95/46/ES — Pojem „nevyhnutnosť“ — Všeobecné spracovávanie osobných údajov týkajúcich sa občanov Únie, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iného členského štátu — Centrálny register cudzincov)

(2009/C 44/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Heinz Huber

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Výklad článku 12 ods. 1, článkov 17, 18 ods. 1 a článku 43 ods. 1 ES, ako aj článku 7 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 335) – Vnútroštátna právna úprava upravujúca všeobecné spracovávanie osobných údajov občanov iných členských štátov v centrálnom registri cudzincov, ktorá sa odlišuje od vnútroštátnej právnej úpravy osobných údajov občanov dotknutého členského štátu, ktoré sú spracovávané iba v komunálnych prihlasovacích registroch

Výrok rozsudku

1. Systém spracovávanie osobných údajov týkajúcich sa občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu, ako je systém zavedený zákonom o centrálnom registri cudzincov (Gesetz

über das Ausländerzentralregister) z 2. septembra 1994, zmeneným a doplneným zákonom z 21. júna 2005, ktorý má za cieľ podporu vnútroštátnych orgánov poverených uplatňovaním právnej úpravy týkajúcej sa práva na pobyt, zodpovedá požiadavke nevyhnutnosti stanovenej v článku 7 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vyloženom v zmysle zákazu akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti len vtedy,

— ak obsahuje výhradne údaje nevyhnutné na uplatnenie tejto právnej úpravy uvedenými orgánmi a

— ak jeho centralizovaný charakter umožňuje účinnejšie uplatnenie tejto právnej úpravy, pokiaľ ide o právo na pobyt občanov Únie, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu.

Overiť tieto okolnosti vo veci samej prináleží vnútroštátnemu súdu.

Za nevyhnutné v zmysle článku 7 písm. e) smernice 95/46 nemožno v nijakom prípade považovať uchovávanie a spracovávanie nominálnych osobných údajov na štatistické účely v rámci registra, akým je centrálny register cudzincov.

2. Článok 12 prvý odsek ES je potrebné vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát s cieľom boja proti trestnej činnosti zaviedol systém spracovávanie osobných údajov týkajúcich sa len občanov Únie, ktorí nie sú jeho štátnymi príslušníkmi.

(¹) Ú. v. EÚ C 56, 10.3.2007.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. decembra 2008 – Masdar (UK) Ltd/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-47/07 P) (¹)

(Odvolanie — Článok 288 druhý odsek ES — Žaloba založená na bezdôvodnom obohatení Spoločenstva — Programy pomoci Spoločenstva — Porušenia, ktorých sa dopustil zmluvný partner Komisie — Služby poskytované subdodávateľom — Nezaplatenie — Riziko, ktoré je súčasťou hospodárskej činnosti — Zásada ochrany legitímnej dôvery — Povinnosť starostlivosti správy Spoločenstva)

(2009/C 44/08)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Masdar (UK) Ltd (v zastúpení: A. Bentley, QC, a P. Green, barrister)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Enegren a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia)

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 14.4.2007.